

Från Stockholm till Luxemburg via Panamas regnskogar

Jag står i en liten telefonbutik i Panama City och väntar. Nummerlappen i min hand är fuktig, det är lunchtid och trettiofem grader varmt. Jag hoppas att min syster hinner hit innan det blir min tur, för jag har ingen aning om hur man säger mobilt bredband på spanska.

Tre dagar senare satt jag i regnskogen och översatte, med wifi som fungerade lika bra som hemma i Sverige. Om det inte hade varit för aporna i trädet bredvid vår hydda, kokosriset som jag åt till lunch och kolibrin i vår hibiskusbuske, ja då skulle det nästan ha varit som på kontoret i Stockholm. Samma kunder, samma eftermiddagsfika och samma terminologiska knepigheter. Men hur hamnade jag där?

Efter studenten flyttade jag till Lyon för att lära mig franska. Där delade jag lägenhet med översättaren Luis från Spanien, och jag blev fascinerad av friheten och det omväxlande arbetet; ena dagen översatte han reklam för ett spanskt företag och nästa handlade det om lantbruksmaskiner. Väl hemma i Stockholm igen skrev jag in mig på universitetet med ett tydligt mål: jag skulle också bli översättare.

Erasmusprogrammet gav mig chansen att göra ett utbytesår i Bryssel. En sommarpraktik på EU-kommissionens översättningsavdelning visade vilken viktig roll EU:s översättare har i den demokratiska processen: bestämmelser, pressmeddelanden och informationsmaterial översätts till alla EU-språk och ger oss möjlighet att ta del av det som händer i Bryssel. I lunchmatsalen hördes fler språk än jag hann räkna, och en ny dröm började spira – här vill jag jobba en dag.

Jag fick jobb på en översättningsbyrå med kontor i Finland. I Helsingfors träffade jag en frilansande översättarkollega som varje år åkte iväg med bara en ryggsäck på ryggen för att jobba från en ny del av världen. Wow, går det verkligen att göra så? Ville skrattade. Klart det går, det gäller bara att våga! Innan jag visste ordet av satt jag på ett flyg till Panama, redo att sätta min ringrostiga spanska på prov.

Det var i Panamas regnskog jag en dag fick ett mejl från Luxemburg: jag var kallad på intervju till EU-kommissionen! Jag hade gjort EU:s prov för kontraktsanställda översättare, men visste att konkurrensen var hård. Intervjun gick dock vägen och ett nytt jobb väntade mig bland gröna kullar och medeltida slott i Luxemburg.

Fem år efter min sommarpraktik är jag så tillbaka hos EU. Språkkunskaperna har gång på gång öppnat dörrar till nya länder, vänner och jobb – vem vet vart vägen leder härnäst?